

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 595/2019
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролуба Томића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Константина Ранкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 120/18 од 11.07.2018. године исправљене решењем тог суда К 120/18 од 04.09.2018. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 185/18 од 12.03.2019. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 120/18 од 11.07.2018. године исправљене решењем тог суда К 120/18 од 04.09.2018. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 185/18 од 12.03.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на остале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 120/18 од 11.07.2018. године исправљеном решењем тог суда К 120/18 од 04.09.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио, казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, док је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен од плаћања судског паушала, а трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 185/18 од 12.03.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К 120/18 од 11.07.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, Константин Ранков, поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде

кривичног закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде те предмет врати на поновно суђење или да укине другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање по жалби или да другостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног „ослободити од одговорности“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да је суд током поступка био у дилеми да ли се у конкретном случају ради о кривичном делу шумске крађе из члана 275. став 1. КЗ или кривичном делу крађе из члана 203. став 1. КЗ, те одбрана налази да је суд морао утврдити да ли је ради крађе оборено једно или више стабала, те да ли је количина обореног дрвета већа од 1m^3 , јер би се у противном радило о прекршају из члана 85. став 1. тачка 22. Закона о шумама, а никако не о било ком кривичном делу.

У чињеничном опису дела, датом у изреци првостепене пресуде, утврђено је да је окривљени АА, у шуми, у означеном времену и месту, ради крађе оборено - посекао више стабала, чија је количина већа од 1m^3 ($2,07\text{m}^3$) свестан свог дела и његове забрањености и чије извршење је хтео. Дакле, у изреци првостепене пресуде су утврђене све чињенице и околности како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног, тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ, те су из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да је суд пресуду засновао на исказу сведока ББ, који није правилно ценио те оцењује да су побијане пресуде „чиста конструкција“ јер се заснивају искључиво на претпоставкама, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП, при чему се такође указује на повреду одредбе члана 447. став 2. ЗКП. Међутим, како наведене повреде закона не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Поред наведеног, захтевом браниоца се указује и на повреду закона – одредбу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП као и на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП. Како бранилац наведене повреде не опредељује, односно не конкретизује, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано одредбом члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд одлучујући по предметном захтеву за заштиту законитости, с`обзиром да разлози и повреде закона нису изричито наведени, поднети захтев, у овом делу одбацио, јер нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић